

Supermercats
IPERCENTRO

¡NOVEDAD!

NUEVA SECCION DE COMIDA PREPARADA DE ELABORACION PROPIA PARA LLEVAR

NEW SECTION OF OWN-MADE FOOD READY TO TAKE AWAY

C/ de s'Era Alta, nº7 Polígono de Mahón

Personas.com

MARIA ÀNGELS PONS COMELLA | Mestra acabada de jubilar

• **Vaig néixer a Sant Lluís fa 64 anys** • De petita vam anar a viure a Maó on he viscut sempre i em sent tant lluisera com maonesa • **Me vaig cassar, vaig tenir fills i ara tenc quatre nets** • He fet 43 anys feina allà, mateix, a La Salle que es pot dir que és la meua segona casa • **M'acab de jubilar**

«Si els fillets et veuen contenta, ells ho estan»

Ha estat 'senyo' de matemàtiques i ciències naturals a al·lots de dotze, tretze i catorze anys, sempre a La Salle.

Com va començar?

—Vaig començar que tenia vint anys. En aquells moments hi havia manca de mestres i me van venir a buscar els 'hermanos' de La Salle d'Alaior. Me van posar inclús un Seat 600 i me pagaven la gasolina. Jo acabava de sortir de la universitat i tot d'una vaig dir que sí, encantada de la vida.

Quant de temps hi va fer a Alaior?

—Vaig estar durant deu anys. Entre això me vaig casar, vaig tenir fills. Els meus fillets anaven a La Salle de Maó i vaig pensar que me seria més còmode. Quan hi va haver una plaça vaig demanar per passar a Maó i me van agafar. Vaig estar 33 anys fins ara que a final de curs m'he jubilat. Sempre he fet feina a La Salle.

Està satisfeta de l'experiència a La Salle?

—M'he sentit sempre súper bé. La família lasaliana és la meua segona família.

No m'he presentat mai a oposicions perquè estava molt a gust a La Salle. Crec que és molt important anar cada dia content a la feina.

Estava cansada de tractar amb els fillets?

—La veritat és que no. Dins l'aula sempre ho he passat molt bé. Ara jo pensava que ho enyoraria. He enyo-

Llegir, passejar, anar amb les amigues i viatjar són algunes de les aficions de Maria Àngels Pons.

rat estar dins l'aula, però no tota la resta. Les coses han canviat molt, els valors són uns altres, ja som *s'ítia* i tenia molt poc temps per jo. Tot i això quan pas per davant de l'edifici de La Salle me sembla que hi he d'entrar.

Els dos darrers anys han estat una mica difícils perquè per salut no he estat bé. Vaig estar un any i mig de baixa i ara quan m'havia d'incorporar ha estat quan m'he jubilat.

No sé si vol parlar del tema de la malaltia?

—Sí. Quan vaig fer els 61 anys vaig demanar una jubilació parcial. Just un any després me van diagnosti-

car un càncer.

M'han operat dues vegades, m'han fet químiu... Ha estat una temporada molt, molt difícil.

Està curada?

—No pensava poder-ho superar, però gràcies a la família, els amics i els doctors, evidentment, ho he superat.

Ara don més valor a les petites coses, a la família i als amics. Al final he vist que el càncer es cura. Ara ja estic curada, però en el moment que t'ho diuen el món se t'esfondra.

En 43 anys de mestre ha vist canviar molt els alumnes?

—El món de l'ensenyament ha canviat moltíssim. Avui en dia el més important no és transmetre coneixements. El que és important és ensenyar-los a aprendre a aprendre. La informació la trobaran a un lloc o altre.

El que passa és que el contacte entre mestre i alumne, aquella abraçada que te donen. Allò que te diuen «senyo, senyo mira quin dibuix o quin escrit he fet». Aquestes coses per molta màquina i per molt iPad que hi hagi no es poden substituir.

I els llibres?

—Al principi els alumnes tenien vuit o nou llibres i ara a lo darrer només tenien uns quadernets i feien molta feina a l'ordinador. Ara els fillets poden cercar tota classe d'informació i fer-te una feina preciosa.

El que passa és que no tots els fillets estan igual de preparats en aquest aspecte, intentàvem que tothom ho pogués fer...

La feina del mestre com ha canviat?

—Ara hi ha molta més burocràcia. Abans et programaves les classes i prou. Ara hi ha molta feina de papers que no es veu. Ho has de fer en el temps lliure. La gent només veu els tres mesos de vacances que diuen que tenim, que en realitat són dos. El que no saben és que quan acabes la jornada laboral no has acabat la feina, ni disabtes ni diumenges...

Què li diria a algú que ha de començar a fer de mestre?

—Per a mi el fet principal és que tingui il·lusió per transmetre als fillets aquesta mateixa il·lusió. Els fillets són esponges i t'imiten. Si et veuen contenta, ells ho estan.